

תת"ע 4599/05/13 - מדינת ישראל נגד שמואל קלבו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 4599-05-13 מדינת ישראל נ'
קלבו

תאריך 29.7.14

בפני כב' השופט אריה זרזבסקי
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

הנאשם

שמואל קלבו

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירה של נהיגה בשכרות (355 מקג') ונהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. לנאשם ה.ק. משנת 1991 ולחובתו 33 ה.ק. בהן נהיגה בשכרות לנאשם רישום פלילי.

כנגד הנאשם תלוי ועומד מאסר מותנה של 6 חודשים שהינו בר הפעלה בגין תת"ע 4599-05-13 (תעבורה ת"א) מיום 5.2.12 (נהיגה בשכרות).

ב"כ המאשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר בפועל משמעותי, הפעלת המאסר מותנה במצטבר, זאת מאחר והנאשם לא הפנים את העונש הקודם שהוטל עליו בגין עבירת השכרות, אינו מקיים את החלטות ביהמ"ש וחוזר ומבצע עבירות חמורות, חוזר שותה ונוהג כשהוא שכור.

ב"כ הנאשם עתר שלא להפעיל את המאסר המותנה בנימוק שהנאשם למד את הלקח, וכי הנאשם מבקש לשקם את חייו וכן לאור המלצת שרות המבחן.

תסקירי שרות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם הינם חיוביים ומלמדים כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והפיק לקחים מהתנהלותו השגויה בעבר.

הנאשם משתף פעולה באופן מלא ולוקח חלק פעיל בשיחות פרטניות ושיחות קבוצתיות.

התסקיר מתרשם כי לנאשם יש מוטיבציה פנימית לשינוי והינו עובר תהליך שינוי משמעותי.

עפ"י התסקיר קיימת חשיבות לאפשר לנאשם להתמיד ולהעמיק בתהליכים הטיפוליים. כניסתו בעיתוי הנוכחי למאסר בפועל או בעבודות שרות עלולים לקטוע את התהליכים הללו ולעכב את הליכי השיקום.

העבירות בהן הורשע הנאשם הינן חמורות ומשקפות זלזול בחוק ובהחלטות ביהמ"ש. יחד עם זאת לא ניתן להתעלם מההליך השיקומי אותו עובר הנאשם כפי שעולה מהתסקירים של שרות המבחן.

בעניין זה נפסק בע"פ 8092/04 חביב נ' מ"י מפי כב' השופטת פרוקצ'יה כי להישג שיקומי מן הראוי לתת משקל נכבד במסגרת שיקולי ענישה וכי **"שיקומו של עבריין מועד תורם לקיומה של ציפיה כי לא יחזור לעולם הפשע, ציפיה זו מקדמת את טובת הציבור ומתיישבת עם אינטרס ציבורי רחב"**.

אני סבור כי היה ותינתן לנאשם הזדמנות להוכיח כי שינה דרכיו ונגמל מאלכוהול, תהא בכך תועלת רבה יותר לציבור מאשר אם הנאשם ישלח לרצות מאסר בפועל.

לאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, את מצבו האישי של הנאשם והמלצת שרות המבחן החלטתי לתת לנאשם הזדמנות אחרונה להוכיח התנגדות נורמטיבית ולא למצות עימו את הדין וזאת מתוך תקווה כי הנאשם ידע לנצל את ההזדמנות הניתנת לו ויחזור לדרך הישר.

לאור כל האמור לעיל, ביהמ"ש גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו, הקנס ישולם ב - 3 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.9.14.
2. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 4 שנים בניכוי הפסילה המנהלית אותה ריצה.
תקופה זו מצטברת לכל פסילה אחרת אשר הנאשם נושא בה.
תקופת הפסילה תמנה מיום 10.7.14 מועד הפקדת הרישיון.
הנני מורה על הפעלת עונש פסילה של 4 חודשים שהוטלו על תנאי בביהמ"ש לתעבורה בת"א בתת"ע 3968-12-11 ביום 5.2.12 וזאת באופן חופף.
3. אני פוסל את הנאשם מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים.
4. אני מורה על הארכת תוקף של עונש מאסר על תנאי של 6 חודשים כפי שנפסק בביהמ"ש לתעבורה בת"א בתיק מס' 3968-12-11 ביום 5.2.12 וזאת למשך שנתיים נוספות.
5. ניתן בזה צו מבחן כנגד הנאשם וזאת למשך 12 חודשים וזאת בהתאם לתסקיר שרות המבחן מיום 15.6.14.
6. ניתן בזה צו לביצוע עבודות של"צ בהיקף של 200 שעות וזאת בהתאם לתסקיר שרות המבחן מיום 15.6.14.
7. המזכירות תעביר עותק הפרוטוקול לשרות המבחן.

ניתן היום, ב' אב תשע"ד, 29 יולי 2014, במעמד

הנוכחים.